

bord. Det er simpelt hen ikke praktisk muligt, og det er heller ikke nødvendigt, hvis vi følger de kontrolprincipper, som udspringer af fødevarereloven, og den kontrolstruktur, der blev fastsat i fødevarereloven.

Vi skal have et dynamisk og sammenhængende kontrolsystem, hvor tilsyn, hvor egenkontrol, overvågning, analyser og offentliggørelse er effektive sanktioner i sig selv, men også sanktioner, der understøtter hinanden. Vi skal løbende vurdere indsatsen og koncentrere den dér, hvor truslerne mod fødevarereloven er størst, eksempelvis på områder som zoonoser og dioxinområdet. På den måde får vi mest fødevarereloven fra jord til bord, og det må være målet ikke bare for regeringen, men for de partier, som stod bag fødevarereloven.

Jeg synes, vi har rigtig gode midler til at nå målet, og debatten i dag skal så vise, om der stadig er enighed om de intentioner, der lå bag vedtagelsen af fødevarereloven.

## Forhandling

### Ritt Bjerregaard (S):

Allerførst vil jeg gerne takke ministeren for besvarelsen og derefter hæfte mig ved de dele af den, som jeg synes er positive og peger i den samme retning, som SR-regeringen bevægede sig i.

Jeg er glad for ministerens støtte til fødevarereloven. Jeg er også glad for ministerens tilfredshed med og opbakning af smileyordningen, og jeg glæder mig til at se den plan, ministeren vil komme med om campylobacter, sådan som ministeren nævnte.

Så er der nogle dele, som jeg ikke er lige så glad for, og som vi efterfølgende vil komme til at debattere, og det første er de færre prøver af pesticider. Det er ikke ret lang tid siden, at Kræftens Bekæmpelse i sin undersøgelse klart dokumenterede, at danskerne var bekymrede for sprøjterester i frugt og grønt, og på den baggrund forstår jeg ikke, at ministeren ikke vil fortsætte det oplæg, der lå fra den tidligere regering, nemlig at forhindre, at der kom frugt og grønt med pesticidrester ind i landet.

Så siger ministeren, at hun er lidt forbavset over, at der er nogle, der kan være bekymret over den linje, hun har lagt. Jeg ved ikke, hvor meget det er en bekymring, det er jo en direkte uenighed om prioriteringen af pengene, sådan som jeg startede med at redegøre for.

Vi er simpelt hen uenige med ministeren i, at der skal gives penge til landbruget på bekostning af fødevarereloven. Det er en anden holdning, vi har. Vi vægter fødevarereloven højere, end ministeren gør, når ministeren vælger at bruge de sparsomme midler, hun har, et andet sted, end vi synes, de skal anvendes.

Vi kender godt den melodi, der går på, at vi skal lytte til sagkundskaben og kun sagkundskaben, for der er jo sådan set slet ikke nogen grund til bekymring, når man lytter til sagkundskaben, og forbrugerne behøver ikke at lytte så meget, for så bliver de bare ekstra bekymrede. Vi er overhovedet ikke enige i den tankegang. Vi mener, at det gælder om at give forbrugerne alle de oplysninger, vi overhovedet kan, vi er tilhængere af, at de bliver lagt ud til forbrugerne.

Kl. 13.50

Det var SR-regeringen, der gennemførte smileyordningen netop for at få så stor en åbenhed som overhovedet muligt, og det er vi tilhængere af også på andre områder, også af at få sagkundskabens oplysninger ud, ikke fordi sagkundskaben altid har ret, men fordi det er nyttigt for forbrugerne at kende dem.

Så tror jeg, at vi i den videre debat skal vende tilbage til debatten om egenkontrollen. Det er klart, at vi også mener, der skal være en egenkontrol. Dér, hvor vi er i tvivl, er, om ministeren sørger for, at der er den fornødne overvågning fra myndighederne, og så er vi i øvrigt også i tvivl om, hvad de små virksomheder overhovedet er i stand til at klare.

(Kort bemærkning).

### Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Nu vil jeg ikke foregribe debatten, men jeg vil godt tage fat i nogle ganske få elementer af fru Ritt Bjerregaards indlæg: For det første er jeg faktisk træt af at høre, at regeringen har forgyldt landbruget, det må jeg ærligt erkende. Vi afsatte et beløb på finansloven til en delvis afløftning af de udgifter, som dansk landbrug har haft i forbindelse med BSE med hensyn til testningen, en delvis afløftning.

Der har jo været stor interesse også her i Folketingssalen om konkurrencelighed, altså at vi skulle undgå konkurrenceforvridning, og der er vel ikke nogen, der er i tvivl om i dag, at dansk landbrug er det land inden for EU, der har været kompenseret mindst i henhold til hele BSE-diskussionen.

Men jeg vil godt sige til fru Ritt Bjerregaard, at der jo ligger meget andet i den bevilling, der